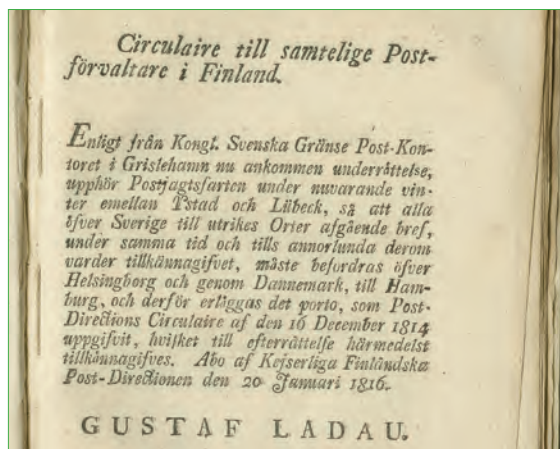

POSTIN KIERTOKIRJEET LÖYTYVÄT NETISTÄ

TAVASTFORUM

FORSSAN, HYVINKÄÄN, HÄMEENLINNAN, JANAKKALAN, RIIHIMÄEN, TOIJALAN JA VALKEAKOSKEN
POSTIMERKKIKERHOJEN TIEDOTUSLEHTI 2/2017, NRO 22

HYVINKÄÄN KERHON 50-VUOTISNÄYTTELY

HÄMEENLINNASTA
UUTUUSMERKKI

VÄHIKKÄLÄN
POSTIPYSÄKKI

EUROOPPALAINEN FINLANDIA 2017 TAMPEREELLA

KERHOJEMME KERÄILIJÖITÄ:
AHTI ISOMÄKI

Tavastforum-postimerkkikerhot

Hämeenlinnan Postimerkkikerho ry

Kokoukset ovat parittomien viikkojen tiistait, Luther-talolla, Lukiokatu 1, Hämeenlinna. Ovet avataan noin kello 16.30 vaihtoa ja kahvia varten. Huutokauppakohteiden kierrättäminen kello 17.30 alkaen. Varsinainen kokous alkaa kello 18.

Kesäkokous torstaina 10.8. Syöksynsuun leirikeskus kello 18

Syyskausi 2017 29.8., 12.9., 26.9., 10.10., 24.10., 7.11., 21.11., 5.12. (itsenäisyyspäiväjuhla)

Forssan Filatelistikerho ry

Kokoukset parittomien viikkojen keskiviikot Tölön liikekeskuksen kerhuhuoneella Lehmuskatu 1, Forssa, kello 18–21.

Kesäkokous torstaina 1.6. kello 17.30 Kansalaisopiston mökki, Opistontie 4, Tammela

Syyskausi 2017 16.8, 30.8, 13.9, 27.9, 11.10, 25.10, 8.11, 22.11, 7.12.

Hyvinkään Postimerkkikerho ry

Kokoukset parillisten viikkojen keskiviikot kello 18.30, ovet avataan kello 17.30 kahvin ja merkkien vaihdon ja myynnin merkeissä. Kerhoiltojen ohjelma löytyy kerhon Internet-sivuilta. Paikka Kaupungintalon kellari vanhalla villatehtaalla Kankurinkatu 6, sisäänkäynti kaupungintalon portaiden oikealla puolella olevasta portaikosta.

Syyskausi 2017 23.8, 6.9, 20.9, 4.10, 18.10, 1.11, 15.11, 29.11, 13.12.

Janakkalan Postimerkkikerho ry

Kokoukset ovat parittomien viikkojen keskiviikot, ennen kokousta kahvi ja vaihto, ovet avataan noin kello 17, kokouspaikka Turengin työväentalo, Kauppakuja 16.

Kesäkokous keskiviikkona 16.8. kello 12–21 Mallinkaisten leirikeskus.

Syyskausi 2017 30.8, 13.9, 27.9, 11.10, 25.10, 8.11, 22.11, 13.12.

Riihimäen Postimerkkeilijät ry

Kokoukset ovat parillisten viikkojen tiistait kello 18, varsinainen kokous alkaa kello 18.30, kokouspaikka Riihimäen työväenyhdistyksen talossa, Hämeenkatu 48–50.

Kesäkokous lauantaina 29.7 alkaen kello 14 Poliisien mökillä Kesijärven rannalla.

Syyskausi 2017 22.8, 5.9, 19.9, 3.10, 17.10, 31.10, 14.11, 28.11 ja 12.12.

Toijalan Postimerkkeilijät ry

Syyskausi 2017 syys-joulukuun ensimmäisenä arkimaanantaina kello 18 Senioritalon tuvassa osoitteessa Kirkkotori 6 Toijalan torin varrella

Valkeakosken Filatelistit ry

Kokoukset ovat parillisten viikkojen torstait kello 18 alkaen. Paikka Ulvajankadun kerhomaja, Kerhomajankatu 1, Valkeakoski, jokaisessa kokouksessa esitelmä filateelisesta aiheesta.

Syyskausi 2017 7.9, 21.9, 5.10, 19.10, 2.11, 16.11, 30.11 ja 14.12.

Tavastforum-lehti postitetaan näiden kerhojen jäsenille jäsenetuna neljä kertaa vuodessa.

Uusia puheenjohtajia

Kevään vuosikokouksissa kaksi kerhoamme on saanut uudet puheenjohtajat.

Riihimäen Postimerkkeilijöiden Kari Lindholm siirtyi sivuun ja tilalle valittiin Heikki Virtanen. Tuntemme miehen muun muassa kultamitalikoelmostaan 'Tasavallan presidentit'. Hänen yhteystietonsa ovat: sähköposti pikkuhessu82@gmail.com ja puhelin 044 536 2097.

Janakkalan Postimerkkikerhon pitkäaikainen puheenjohtaja Esko Tapaila väistyi myös tehtävästään ja hänen seuraajakseen valittiin Kari Bister. Karin yhteystiedot: Vesitorninkaari 3 A 8 14200 Turenki ja sähköposti k.grandi@luukku.com sekä puhelin 040 750 5250.

Toivotamme molemmille puheenjohtajille menestystä uudessa tehtävässään.

Jaana Aallon suunnittelema postimerkki sai uuden maksuarvon 11.3.

Liittokokousta ja Finlandiaa

Filatelistiliiton liittokokous on jälleen pidetty, tällä kertaa FINLANDIA 2017-näyttelyn kupeessa. Liittokokous alkoi keskustelutilaisuudella, jossa tänä vuonna oli esillä muun muassa postimerkin päivän tulevaisuus, syksyn StampForum Postimerkkimessuilla ja liiton medioiden tilanne.

Postimerkin päivää vietetään vastedes Filatelistiliiton johtamana ja ohjaamana, ensi kertaa perjantaina 6.10. Ensi vuonna ajatuksena on viettää postimerkin viikkoa Ystävänpäivän tuntumassa helmikuussa. Liitto ratkaisee ajankohdan tarkemmin ja tuottaa materiaalia viikon viettäjiille.

Syksyn StampForum tuottavat Aihefilatelistit ja Apollo Postimerkkimessuilla lokakuun lopussa. Molemmilla on käytettävänä 40 kehystä. Aihefilatelistien Ulla Kemppilä toivoi kerhojen rakentavan omia yhden kehyksen aihekokoelmia näyttelyyn. Jokaisella on myös mahdollisuus tarjota mukaan omaa aihekokoelmaansa. Seppo Salonen toimii Aihefilatelistien yhdyshenkilönä. Apollo kerää postikorttikokoelmat.

Marcus Olli selvitteli liiton medioiden tilannetta. Filatelistin päätoimittaja vaihtuu kesällä, kun Ann Rose ei uusinnut sopimustaan. Vastuun lehdestä ottaa Lauri Poropudas. Filatelistiforumin tilanne on ollut ongelmallinen. Nettisivuja ei ole hoidettu tarpeellisella huolellisuudella ja ammattitaidolla. Olli lupasi, että asiaan paneudutaan nyt. Hän sai myös ilmaisia vinkkejä siitä, mitä ja miten kannattaa toimia, jotta liiton varoja säästettäisiin muutoksessa.

Itselleni jäi vaikutelma, että FINLANDIA-näyttely on imenyt myös liiton hallituksen jäsenten voimavaroja parina viime vuonna.

Liittokokous sujui Kari Salosen johdattamana ripeästi ja suureta osaltaan rutiininomaisesti. Kerhojäsenmaksun korotus kolmesta viiteen euroon synnytti tiukkaa kädenvääntöä. Myönteistä tunteikkaassakin keskustelussa oli se, että liiton taloudesta tuli kuva, jonka mukaan selvittää vielä tulevaisuuteenkin, kunhan taloutta hoidetaan harkiten. Asia meni lippuäänestykseen, jonka tulos oli 20-20. Puheenjohtajan äänellä hallituksen korotusesitys hylättiin.

Liiton hallituksen erovuoroisista jäsenistä Jukka Mäkipää valittiin uudelleen, Ilkka Salosen ja Allan Pihlin tilalle valittiin Petteri Hannula ja Kai Varsio sekä Jouni Hynysen tilalle Antero Lähteenmäki. Kokouksessa luopumisestaan ilmoittaneen Mikael Collanin tilalle valittiin Seppo Salonen, Salonen ja Lähteenmäki aluksi vain vuodeksi.

Sääntöjä muutettiin siten, että postimerkkeilyn rinnalle hyväksyttiin postikorttikeräily. On mielenkiintoista nähdä, mitä tämä muutos tuo tullessaan.

Tälläkään kertaa Tavastforum-yhteisön ei tarvitse hävetä FINLANDIA-palkintoluetteloa lukiessaan.

Kiitos kaikille kevään toimintakaudesta! Levätään ja nautitaan kesästä!

Timo Lilja

TAVASTFORUM NUMERO 2/2017, KUUKESKINEN VUOSIKERTA. ILMESTYY 4 KERTAA VUODESSA

JULKAISIJAT: Hämeenlinnan Postimerkkikerho, Forssan Filatelistikerho, Hyvinkään Postimerkkikerho, Janakkalan Postimerkkikerho, Riihimäen Postimerkkeilijät, Toijalan Postimerkkeilijät ja Valkeakosken Filatelistit. Tavastforum-lehti postitetaan julkaisijakerhojen jäsenille jäsenetuna.

Toimituskunta

Timo Lilja timo.lilja@pp.inet.fi päätoimittaja
Heikki Heino, puh. 040 779 8416
Pauli Ihamäki, pauli.j.ihamaki@gmail.com
Tuomo Riekkinen, tuomo.riekkinen@pp.inet.fi
Reijo Myller, reijo.myller@suomi24.fi
Matti Parkkonen, matti.parkkonen@pp2.inet.fi
Lauri Poropudas, lauri.poropudas@pp.inet.fi
Jukka Kivistö, jukkaikivisto@gmail.com
Seppo Tossavainen, seppo.tossavainen@suomi24.fi
Asko Tyvelä, tyvela@kolumbus.fi

Aineistopäivät numero 3/2017 viimeistään 4.8 ja nro 4/2017 viimeistään 10.11.2017.

Painopaikka Hämeenlinnan OffsetKolmio Oy

Taitto Lauri Poropudas lauri.poropudas@pp.inet.fi

Osoitteenmuutokset: Varstatie 28, 13500 Hämeenlinna tai jukka.koljonen@kolumbus.fi

Toimituksella on oikeus toimittaa ja muuttaa kaikkea sille jätettyä aineistoa.

ISSN-L 2242-7759 ISSN 2242-7759

Ilmoitushinnat: takakansi 200 €; sisäkannet 1/1 sivu 160 €, ½ sivua 90 €; muut 1/1 sivu 120 €, ½ sivua 60 €

Kerhojemme keräilijöitä – Ahti Isomäki

Ahti Isomäki on syntyperäisiä saariolaisia Hämeenlinnasta, missä hän ehti aloittaa koulunsa. Isän toimittajan ammatti alkoi kuitenkin kuljettaa perhettä ympäri Hämettä ja Satakuntaa. Ensin mentiin Forssaan ja pian sieltä Urjalaan, Vammalaan ja lopulta Kankaanpäähän.

Ahti keräsi koko nuoruutensa 20-vuotiaaksi postimerkkejä. Ensin karttui kokomaailma-kokoelma ja vähitellen keräily rajautui suomalaisiin merkkeihin. Merkkien hankinta ei maaseudulla ollut aina helppoa. Urjalla asiaan löytyi ratkaisu, kun hän alkoi käydä Tampereella Ponsion ja Nurmisen postimerkkiliikkeissä. Hän osti isoja eriä merkkejä ja leikettä, jota pesi ja kuivaili sekä myi ylimääräisiä eteenpäin. Näin hän sai rahoitettua omaa keräilyäänkin.

Ylioppilaaksi tulon jälkeen Ahti meni vuodeksi uuteen Kankaanpään Taidekouluun. Taiteellinen nuorimies alkoi löytää elämänuraansa. Seuraava vuosi kului varusmiespalveluksessa Niinisalossa ja sitten 1971 alkoi matka Saksaan jatkamaan taideopintoja. Veljensä Ollin kanssa he matkustivat sinne liftaamalla ja Ahdin kainalossa kulki kansio, jossa oli hänen tekemäänsä taidetta, jota voisi esitellä saksalaisten taidekoulujen rehtoreille. Kaikki onnistui ja Wiesbadenista löytyi taidekoulu, jossa hän vietti vuoden. Tämä kokemus opetti sen, että hän tiesi haluavansa jatkaa elämäänsä taidemaalarina eikä taidegraafikkona. Vuosi Saksassa riitti ja hän palasi Suomeen. Veli Olli jäi Saksaan vielä 30 vuodeksi.

Takaisin Suomeen

Punkalaitumen kautta Ahti palasi taas Hämeenlinnaan hoitamaan töittensä ohessa vanhenevaa äitiään. Täällä ollessaan hän toimi muun muassa Hämeenlinnan Taiteilijaseuran sekä ja Ars-Hämeen sihteerinä ja kirjoitti

Ahti Isomäki on taiteilija ja keräilijä.

Tekstissä mainittu Ahtin rumpu on kuvassa edessä tuon pienin.

Isohampaiskirje Hämeenlinnaan Grönforsille.

Hämeen Sanomille taidenäyttelyistä arvosteluja.

Vuonna 1976 Ahti valittiin Pohjois-Karjalan läänintaiteilijaksi Lieksaan. Sieltä hän palasi perheen kanssa Teravosken kautta Hyvinkäälle vuonna 1985. Nämä vuodet olivat vapaan taiteilijan vuosia. Kierros päättyi sitten vuosituhannen vaihteen tuntumassa tänne Hämeenlinnaan.

Ahti perusti yhdessä vaimonsa Jaanan kanssa Kehitysvammaisten taiteilijoiden tuki ry:n, jonka tunemme paremmin nimellä Kettuki ry. Yhdistys toimi alkuvuodet Verkatehtaalla, jossa sillä oli oma taidekeskus. Tänä päivänä Kettukin löytää Kumppanuustalolta. Tähän saumautuu hyvin

sekin, että Ahti toimi Perttulan erityisammattikoulun taidelinjan opettajana eläköitymiseensä saakka.

Ahtista täytyy vielä kertoa yksi erityinen piirre. Hän on pikkupojasta alkaen ollut innostunut Afrikasta. Se vaikutti muun muassa siihen, että hän jossain vaiheessa innostui afrikkalaisesta rumpumusiikista. Hän alkoi perehtyä asiaan. 1980-luvulla hän oli kahteen kertaan Kaustisilla afrikkalaisen rummutuksen kursseilla, joita veti Hasse Valli. Samoin hän osallistui Helsingissä Djembe-rumpujen kursseille, jonne opettajat olivat tulleet Guineasta.

Ahdin innostuksesta asiaan kertoo jotakin se, että hän teki 1990-luvulla

Taulun 'Jakajan lyönti' Ahti maalasi unensa perusteella.

kuusi opintomatkaa Guineaan, oppiakseen tämän asian perusteellisesti. Ahti piti 1997 Hyvinkään kansalaisopistossa Afrikkalaiset rummut -kurssin, jonka seurauksena Hyvinkäällä toimii afrikkalainen rumpuyhtye tänäkin päivänä. Samoin kävi vähän myöhemmin Hämeenlinnassa. Ahti itse soittaa rumpuja edelleen yhdessä beniniläisen Victor Tokpanoun kanssa.

Isomäet asuvat Miemalassa vanhassa omakotitalossa, jonka tontti on suuri. Silloinhan tiedämme, mitä talon isännän vapaa-ajan harrastuksiin kuuluu. Mutta Ahti sanoo ykkösharrastuksensa olevan lukeminen ja se näkyy kyllä talossa. Kirjahyllyjä on kaikkialla! Hän lukee kaunokirjallisuutta, ihmiskunnan varhaishistoriaan ja kulttuurihistoriaan liittyvää kirjallisuutta.

Postimerkkeilystä

Filatelialla Ahtilla oli jäänyt jonkin nuoruuteen, mutta kaikki kerätty materiaali kulki matkassa muutoista toiseen. Aikanaan kierros päättyi Hämeenlinnaan ja täällä hän kerran eksyi vaimonsa kanssa Antiikkimesuille Hämeenkaareen. Hän löysi sieltä Hämeenlinnan Postimerkkikerhon myyntipisteen ja sen pöydän takana

Ahti on kerännyt postimestareiden kynämitätöintejä, tässä niitä nähdään iso-hampaisilla merkeillä.

seisoi Koivuniemen Markku myymässä omia merkkejään. Ahti tutki hänen kansioitaan ja Markku huomasi hänen kiinnostuksensa asiaan ja alkoi houkuttella Ahtia mukaan kerhotoimintaan. Ahti oli helppo saalis. Tämä tapahtui vuonna 2009. Kokemus kerhotoiminnasta on hänellä ollut myönteinen ja erityisen hyvältä ovat tuntuneet myyntitilaatit ja kerhohuutokauppa, joista on saanut edullisesti paljon kokoelmiin aineksia.

Tänä päivänä Ahtilla on lähes täydelliset Suomi-kokoelmat – leimattu ja käyttämätön, joista käyttämätöntä hän purkaa rahoittaakseen muita kokoelmiaan. Sen lisäksi hänellä on yhtä laadukas käyttämätön Viro-kokoelma vuoteen 1939 asti ja kohtuullinen kokoelma Islantia.

Ahti on taiteilija ja hän etsii postimerkeistä kauneutta. Esteettinen funktio on tärkeää, kuten hän itse sanottaa eli parhaat merkit ovat aidosti taideteoksia. Kokoelmansa hän on rakentanut itselleen ja kertovien kokoelmien rakentaminen on tuntunut vieraalta.

Viime aikoina Ahtin kiinnostus on kohdistunut kahteen uuteen suuntaan. Näyttää siltä, että vuosikymmenten aikana hankittu tieto alkaisi muuttua uusiksi kokoelmiksi. Häntä on pitkään kiinnostanut, mitä Saksassa tapahtui Maailmansotien välissä. Hän on lukeut ja tutkinut Saksan kehitystä tuolta ajalta ja syitä kehityksen suuntaan ja nyt tuo mielenkiinto on löytämässä yhden ilmentymänsä siitä, että hän

Ahtilla on yhtä laadukas käyttämätön Viro-kokoelma vuoteen 1939.

on rakentamassa kokoelmaa Saksan vaiheista yhtenä tausta-ajatuksena se, miten kaikki voi olla mahdollista. Ahti on muun muassa maalannut 1973 taulun ”Jakajan lyönti”, jonka symboliikka viestii siitä, että Berliinin muuri vielä murtuu. Hän näki unen taulusta ja maalasi unensa.

Toinen filateelinen kiinnostuksen kohde on Afrikka, sen historia ja kulttuuri. Hän on pitkään kerännyt afrikkalaisia merkkejä siirtomaaval-

lan ajalta ja paikallisista kulttuureista. Ajatus on, että postimerkkien avulla voisi kertoa maa kerrallaan sen historiasta siirtomaavallan aikana.

Näiden kahden aiheen äärellä Ahtilla on syntynyt myös tarve luoda nämä rakentuvat kokoelmat tarinoiden varaan. ”Jospa joskus saisin jotain pientä meidän kerhonäyttelyihimme!” Jäämme odottamaan!

Timo Lilja

Suomen kasvat ja Bruunin linnut uutuuspostimerkeissä

Posti julkaisi 9.5. kasvokuvista kootut Suomi 100 – Suomen kasvat -postimerkit ja graafikkolegenda Erik Bruunin muuttolintuja kuvaavan Arktikan, johon kuuluvat sekä pienoisarkki että 0,10 ja 0,20 euron postimerkkien arkit.

Syksyllä 2016 Posti pyysi kasvokuvia juhluvuoden postimerkkijulkaisua varten. Näistä tuhansista kuvista on muodostettu mosaikkimaisesti erilai-

sia postimerkkejä, jotka on sijoitettu postimerkkivihkoihin Suomen kartan muotoon. Jokainen postimerkki ja vihko on siten erilainen. Vihkoja on painettu 60 000 kappaletta.

Hämeenlinnan Postimerkkikerhon 80-vuotisjuhlista

Olemme jo pitkään valmistelleet juhliamme toimikunnassa, jossa ovat mukana Jukka Koljonen, Ahti Paavola, Matti Parkkonen, Lauri Poropudas ja Timo Lilja. Varsinainen 80-vuotisjuhla perjantai-iltana 15.9. Raatihuoneella alkaa olla toteuttamista vaille valmis. Ilmoittautumisia otetaan vastaan vielä syksyn ensimmäisessä kerhoillassa 29.8. Cocktailtilaisuus maksaa 20 euroa henkilöltä. Jokainen osallistuja saa juhlassa omakuvamerkin, jota ei saa muualta ennen eikä jälkepäin, sekä postikortin.

Kerhonäyttelymme 15.–16.9. rakennetaan myös Raatihuoneelle.

Sen teemoja on ”kotiseutuni” mahdollisesti itsenäinen Suomi ja kolmantena ”Kohde, jonka haluan esitellä muille” – kohde on maksimissaan yhden lehden kokoinen.

Kerhon 80-vuotishistoriikki etenee aikataulunsa mukaan eli valmista tulisi olla syyskuun alkuun mennessä. Matrikkeliolosan raakaversio on tehty. Jos haluat vielä antaa jotain tietoja itsestäsi, se on vielä mahdollista.

Syksyn aikana järjestetään arpajaiset, jonka tuotolla katetaan juhluvoden menoja. Päävoitto on aitoutettu (2016) vuoden 1856 viiden kopeekan soikiomerkki isoin helmin Helsingin postileimalla ja musteristauksella

varustettuna. Muutkin palkinnot liittyvät keräilyharrastukseemme. Arpajaispalkintoja otamme edelleen vastaan!

Finlandia-organisaation tuella painatamme viisi postikorttia, joiden aiheet liittyvät Hämeenlinnaan. Raatihuoneella jaettavan omakuvamerkin aiheena on ensimmäinen kerhomme tunnuskuvaa, joka muistuttaa siltaleimaa ja kuva-aiheena tietysti linna. Lisäksi tehdään muutama muu omakuvamerkki pieninä painoksina.

Vuoden viimeisenä kerhoillana 5.12. juhlimme itsenäistä satavuotista Suomea.

Saarismalli, saunat, muumit ja Suomen vaakuna

Suomessa 24.5. ilmestyi neljä postimerkkijulkaisua aiheenaan Saarismalli, saunat, muumit ja leijonavaakuna.

Uudet leijonavaakunamerkit ovat toisinto Suomen ensimmäisestä postimerkkijulkaisusta, vuoden 1917 Eliel Saarisen suunnittelema Saarimallista. Merkkien markka-arvot on korvattu kotimaan ikimerkin maksumerkinnoin. Pienoisarkin suunnittelivat Ari Lakaniemi ja Susanna Rumpu.

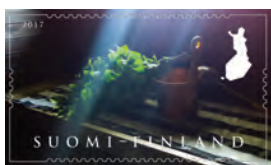
Suomen vaakuna 2017 on Pekka Piipon suunnittelema kymmenen euron arvoinen erikoispostimerkki.

Kohokuvioiden postimerkin ainoa paljain silmin näkyvä painatus on kulfoliointi. UV-valossa pienoisarkille ja postimerkkiin ilmestyy maamme kartta ja suomalaisten geneettistä taustaa esittävä kuvaaja.

Postimerkkivihko Muumien aika-matka juhlistaa uuden Muumimuseon avaamista Tampereella. Tove Janssonin originaalit muumikuvat kuvaavat muumihahmojen kehittymistä vuosien myötä. Viiden ulkomaan ikimerkin vihon suunnittelivat Ari Lakaniemi ja Susanna Rumpu.

Kesällä 2016 Posti ja Ilta-Sanomat keräsivät yleisöltä saunakuvia, joita

saapui lähes 1 500 kappaletta. Postimerkkivihkossa on neljä raadin valitsemaa sekä yksi sauna-aiheinen kuva Ahvenanmaalta. Kotimaan ikimerkeistä koostuvan vihon on suunnitellut Klaus Welp. Kyseessä on yhteisjulkaisu Åland Postin kanssa.

Hyvinkään Postimerkkikerho juhli 50-vuotista taivaltaan

Hyvinkään Postimerkkikerhon perustava kokous pidettiin 18.1.1967 Osuuskassan, nykyisen Osuuspankin kerhuhuoneessa. Kaikki tosin oli jo alkanut aikaisemmin, sillä Hyvinkäällä toimi jo postimerkkikerho. Rautatien filatelisteilla oli paikkakunnalla kerho, mutta kaikki eivät olleet tyytyväisiä jonkin tietyn yrityksen siivessä elävään kerhoon.

Itse kokoukseen saapui 24 postimerkkeilystä kiinnostunutta henkilöä. Kokous päätti yksimielisesti perustaa Hyvinkäälle postimerkkikerhon, jonka nimelle oli alussa kaksi ehdotusta: Hyvinkään Postimerkkeilijät ja Hyvinkään Postimerkkikerho. Perustavassa kokouksessa keskusteltiin kerhon suuntaviivoista ja kokousten ohjelmasta. Kokouksen ohjelmasta sovittiin; aloitus virallisilla asioilla, sitten vaihtotoiminta ja huutokaupat. Myös numismatiikka päätettiin ottaa kerhon ohjelmaan.

Siitä se alkoi, ja kerhon toiminta jatkuu edelleen vireänä. Toki välissä on ollut jaksoja, jolloin on ollut hiljaisempaa. Nykyisellään kerhossa on lähes kuusikymmentä jäsentä ja noin 20–25 aktiivisinta kokoontuu joka toinen viikko kaupungintalon yhdistilöissä.

Juhlanäyttely

Keväällä 2016 Hyvinkään Postimerkkikerhon johtokunta nimitti näyttelytoimikunnan, jota johtamaan valittiin Anssi Forsblom. Esa Aaltonen toimi kokoelmapäällikkönä. Toimikunnassa oli jäseniä Hyvinkään ja Riihimäen kerhoista.

Näyttelypaikaksi valittiin lopulta Wanhalla Villatehtaan kehräämöhallii, joka toimii erilaisten tapahtumien tilana. Tilaa ja korkeutta hallissa on riittävästi. Yli 2500 neliön täyttämiseksi toimikunta päätyi kerhonäyttelyksi

A. Heinonsalo, A. Forsblom ja M. Piekkari esittelevät kokoelmia Hyvinkään kaupunginjohtaja Jyrki Mattilalle.

melko suuren, yli 200:een kehykseen, joka tuli 73:stä kokoelmasta.

Huhtikuun lopulla 2017 päästiin itse asiaan. Ajankohta oli sovitettu niin, että mitään muita keräily- tai muista vastaavia tapahtumia ei osuisi samalle viikonlopulle.

Tapahtuman järjestelyt Wanhalla Areenalla alkoivat torstaina 20.4. parinkymmenen hengen porukalla. Näyttelykehysten kuljetus viivästyi, ne tulivatkin vasta perjantai-aamuna.

Olipa kunnolla aikaa järjestää kauppiaiden myyntipisteet, kahvion pöydät ja tuolit ja kerhon infoteltta paikalleen. Wanhalla Areenan kalustukseen kuuluvat tuolitkin saivat kunnollisen pesun.

Perjantain kehykset kasattiin alle kolmen tunnin. Kokoelmia päästiin asettelemaan paikalleen puolen päivän tienoilla. Kehykset olivat malli Finlandia 2017, joten ”niks-naks muoviklipseistä” oli päästy eroon

Kauppiashallissa oli tilaa, hankintoja tekemässä oikealla Jusi Saarinen, taustalla vasemmalla Esko Tirkkonen ja Saarisen takana näkyä Hannu Elo.

Omakuvamerkkejä ja oikealla näyttelyn diplomi.

ja kokoelmien sivut voitiin asettaa nopeasti ja sujuvasti kehysten muovilistoille. Iltapäivällä kaikki kokoelmat olivat kehyksissä ja paikat putsattuina voitiin valmistautua seuraavan päivän avajaisiin.

Kerhomme sihteeri Kimmo Matinlassi oli tehnyt suuren työn kootessaan tapahtuman tiedot yksiin kansiin jaettavaksi näyttelyssä kävijöille.

Näyttelyn avajaiset

Näyttelyn suojelijaksi oli lupautunut Hyvinkään kaupunginjohtaja Jyrki Mattila. Hän avasi näyttelyn lauanta-ina kello 10 ja tutustui samalla tarkasti ja mielenkiinnolla eri kokoelmiin. Lähialueen postimerkkikerhojen edustajat toivat myös onnittelunsa juhlivalle kerholle.

Esille tuoduissa kokoelmissa ker-

rottiin perinteisestä filateliasta ja kaikesta ”maan ja taivaan” välillä. Oli ilahduttavaa nähdä miten laajasti merkien, korttien ja muiden kohteiden keräilyä voikaan harrastaa. On niitä, jotka sukeltavat syvälle yksityiskohtiin ja eri variaatioihin, ja niitä, joita kohteiden kauneus tai niiden esille tuomat mielikuvat kiehtovat.

Hallin valaistus oli mielestäni riittävä kokoelmien tutkimiseen, mutta ulkona helottava aurinko pääsi sisälle ja aiheutti hankalia heijastuksia kehysten plekseihin. Tämä näkyy kokoelmista otetuissa kuvissa.

Kokoelmista

Poimin näyttelystä muutaman yksittäisen kohteen. Näiden kokoelmien tekeminen voisi olla mahdollista ihan tavalliselle keräilijälle tai katselijalle.

Itse olen ”kaiken maailman” keräilijä ja ajatuksissani ja mietteissäni olen Pentti Pesosen linjoilla, eli kenelle näyttelyitä oikein tehdään vs. kenelle niitä pitäisi tehdä.

Kesäkuussa tulee marsalkka Mannerheimin syntymästä kuluneeksi sataviisikymmentä vuotta. Marskin ristiriitainen ja mielipiteitä jakanut henkilökunta tuli hyvin esille muutamassa eri kokoelmassa. Toisessa kokoelmassa presidentti-sanat tuoteistamisen laajuuskin selvisi.

Suuri ”Hyvinkään postihistoriaa”-kokoelma piirsi monella upealla kohteellaan Hyvinkään historiaa ja sijoitti paikalleen lukuisat jo kadonneet postikonttorit. Hyvinkään lentoaseman tarina on myös mielenkiintoinen ja muun muassa kuvan kuori kertoo myös Aeron historiaa. OH-LAK ”Sampo” oli tyypiltään Junkers Ju 52.

Haapasalon Villekin saattaisi innostua Fingalin korttien elävyydestä.

Maisemakuvia näyttelystä

Hyvinkään kerhon teltta toimi info- ja kerhotavaroiden myyntipisteenä. Eräs vetonaula oli arpajaiset, joissa jokainen arpa voitti. Tämä innosti huono-onnisiakin osallistumaan. Yksi pääpalkinnoista oli espressokeitin. Tämän voittoarpa ostettiin vasta sunnuntaina ja onnettaren suosikki vei sen mukanaan.

Myös kerhon julkaisemat postikor-

Marski-kokoelmasta.

tit, omakuvamerkit ja muistoblokkit tekivät kauppansa. Muutamalla henkilöllä oli mukanaan ”vintiltä löytyneitä merkkejä”, joista he halusivat meiltä lausuntoa.

Riihimäen kerhon myyntipöydän takana olleet laskivat pariinkin otteeseen hallissa olevien lukumäärän ja kummallakin kerralla he pääsivät pitkälle toiselle sadalle nouseviin kävijöihin. Näyttelyhalli oli vain niin suuri, että ruuhkaa ei syntynyt missään vaiheessa. Vieraskirjaan puumerkkinsä laittoi lähes kaksisataa kävijää. kauppiaiden myyntipöydistä löytyi ”perinteisten” tavaroiden lisäksi vaikkapa paloauton sireenejä.

Kokoelmansa näyttelyyn tuoneet yllättyivät positiivisesti kun jokaiselle ojennettiin Kunniakirja-Diplomi osallistumisestaan. Upean dokumentin oli suunnitellut ”kaikkitaitava” Reijo Myller.

Juhlan kunniaksi Hyvinkään kerho julkaisi kolme omakuvamerkkiä ja kaksi numeroitua muistoblokkia.

Lauantaina juhlaillallinen

Kerho oli saavuttanut 50 vuoden iän tammikuussa ja illansuussa yli kolme-

Näyttelyhalli oli vain niin suuri, että ruuhkaa ei syntynyt missään vaiheessa.

kymmentä henkilöä saapui paikalle muistelemaan kerhon taivalta illalliselle. Tilaisuutta kunnoitti läsnäololleen myös Suomen Filatelistiliiton puheenjohtaja Klaus Juvas, joka kiiteli puheessaan kerhomme toimintaa.

Muisteluita tuli esille myös Riihimäen Postimerkkeilijöiden puheessa Raimo Hämäläisen esitystä Itä-Karjalan postilähetyksistä kuunneltiin mielenkiinnolla. Esitelmä keskittyi aidosti kulkeneisiin tarvelähetysiin.

Tilaisuudessa palkittiin Suomen Filatelistiliiton pronssisilla Pro Philateliala mitaleilla Jari Lärka, Kimmo Matinlassi ja Tuomo Riekkinen.

Sunnuntai ja näyttelyn purku

Sunnuntain kävijämäärä oli hieman pienempi kuin edellisen päivän. Huolimatta panostuksestamme paikalliseen mainontaan ja tiedottamiseen eri kanavia pitkin hyvinkääläiset eivät

Näyttelyn juhlaillallisen osallistujia.

lähteneet liikkeelle niin suuresti kuin odotettiin. Jälkiviisautena todettiin, että ehkäpä painottaminen keräilyta-
pahtumaan olisi lyönyt itsensä parem-
min läpi. Postimerkkeily taitaa kuu-
lostaa liian vanhanaikaiselta.

Iltapäivällä pidettyyn huutokaup-
paan oli jätetty kuutisenkymmentä
kohdetta, jotka löysivät uudet omis-
tajat malliin ”halvalla meni”.

Tilaisuus päättyi kello 15 ja kokoel-
mien poisto ja kehysten purku takaisin
pakkauslaatikoihin käynnistyi välit-
tömästi. Pakkaus tapahtui ripeästi ja
hyvässä järjestyksessä, talkooporuk-
ka pääsi poistumaan paikalta ja juh-
lanäyttely jää elämään mielissämme.

Alustavasti näyttää siltä, että näyt-
telyn taloudellinen tulos jää plussan
puolelle. Tämä oli melkoinen ponnis-
tus Hyvinkään ja Riihimäen kerhoille.
Kaiken ”raatamisen jälkeen” jäi mie-
leen hyvä fiilis.

Suurkiitos kaikille teille, jotka
puursitte talkoolaisina ja teitte tämän
mahdolliseksi!

Tuomo Riekkinen

Matkailukokoelmasta.

Suomen Filatelistiliiton pronssisilla Pro Philatelia -mitaleilla muistettiin Jari Lärkaa, Kimmo Matinlassia ja Tuomo Riekkistä.

Åland Postin Sepac-postimerkki

Åland Post julkaisi 24.5. itsenäisyy-
den 100-vuotisjuhlaan liittyvän juh-
lapostimerkin. ”Yhdessä”-merkissä
Juha Pykäläinen kuvaa Ahvenanmaan
ja Suomen siteitä kahdella joutsenel-
la, jotka kohtaavat toisensa hopeisen
hohtavalla merellä.

Samana päivänä ilmestyivät sauna-
kulttuuriaiheiset merkit yhteisjulkai-
suna Åland Postin ja Suomen Postin
kanssa.

Kierrätysmateriaaleista tehdyt pai-
kalliset korut olivat aiheena 17.8.2017
ilmestyneessä Sepac-julkaisussa. Se on
osa pienten Euroopan postilaitosten
SEPAC-sarjaa, jonka kuva-aiheena on
tänä vuonna paikallinen käsityötaito.

Postimerkissä kuvatut käsin tehdyt
kaulakorut on valmistettu vanhoista
nahkavaatteista ja metalliosista. Kor-

vakorut postimerkin alareunassa ovat
strutsin sulan höytyivistä.

Metsäjänis, lumikko ja supikoira
ovat aiheina Ahvenanmaalla 15.9.
2017 ilmestyvissä postimerkeissä.
Ne ovat tavallisia nisäkkäitä Ahvenan-
maan metsissä. Postimerkit sisältyvät
tämän vuoden postimerkkivihkoon.
Merkit ovat tunnetun ruotsalaisen
eläin- ja luontotaiteilija Bo Lundwal-
lin maalaamia.

Postimerkkivihkoa täydentää kolme
maksimikorttia.

Tampereen FINLANDIA 2017 onnistui hyvin

Euroopan suurin ja maailman toiseksi suuri tämän vuoden postimerkkitapahtuma, Finlandia 2017 -näyttely Tampereella Tampere-talossa onnistui hienosti. Tapah-
tumaan osallistui Tampere-talossa lähes yhdeksän tuhatta vierasta, tämä on ovilaskurin puolitetty luku. Lisäksi näyttelyyn liittyi Vapriikissa Postimuseon erikoisnäyttely maailman ja Suomen ensimmäisistä postimerkkijulkaisuista. Vapriikin katsojamääräksi ilmoitetaan toukokuun aikana 21 000. Heistä varmasti merkittävä osa kävi katsomassa myös Postimuseon erikoisnäyttelyn.

Merkittävää näyttelyssä oli suuri ulkomaalaisten vieraiden osuus. Heitä oli saapunut Tampereelle lukuisista Pohjoismaista, Etelä- ja Keski-Euroopan maista, mutta myös Yhdysvalloista ja muualta. Kun palkintojen-
jakoillallisilla kysyttiin, kuinka moni oli ensi kertaa Suomessa, nousi noin puolet läsnäolijain käsistä. Pari ruotsalaista kauppiasta arvioi, että heidän tiskeillään kävijöistä noin 70 prosenttia oli ulkomaalaisia ja vain 30 prosenttia suomalaisia. Sitä voi toisaalta pitää hyvänä asiana, mutta se myös herättää kysymyksiä suomalaisen keräilyn ja filatelian tilasta.

Näyttely oli mittava vuosien ponnistus. Itse näyttelyssä oli talkoolaisia

Näyttelyn avajaistilaisuus oli hieno, missä orkesterin ja kuoron esittämä Finlandia kostutti monia silmäkulmia. Näyttely avattiin leikkaamalla nauha, sen leikkaamiseen osallistui näyttelyn organisaation ja sidosryhmien edustajia.

kaikkiaan 180 eri henkilöä ja lisäksi Postimuseon tekemässä 'Merkkillinen seikkailu' -toimipisteessä oli noin 50 nuorta talkoolaista. Viime mainittu oli lapsille suunnattu mielenkiintoinen tehtävärata. Myös monet Tavastforum-kerhojen aktiivit osallistuivat näyttelyyn talkoolaisina, usea koko viikon ajan.

Näyttelyn mitali.

Näyttely järjestettiin Tampere-talossa, joka vaikutti aluksi hieman sokkeloiselta, kun näyttelysaleja ja kauppiaspaikkoja oli kolmessa kerroksessa, mutta talo osoittautui erinomaiseksi tähänkin tarkoitukseen. Kuvassa lippumeri talon edustalla. Yllä omakuvamerkki Tampere-talosta ja näyttelyn leima.

Näyttelyssä oli esillä 416 kokoelmaa kaikkialta Euroopasta, mutta myös Australiasta, Yhdysvalloista. Samoin kauppiaat olivat eri puolilta maailmaa, pääosin tietysti Euroopasta.

Näyttelyyn liittyi lukuisia mielenkiintoisia alustustilaisuuksia, seminaareja, keräilijä- ja kirjaesittelyjä, joissa kuultiin merkittävien tutkijoiden puheenvuoroja muun muassa Suomesta ja sen itsenäisyydestä, Tampereesta ja sen historiasta, Suomen lipusta ja vaakunasta. Tampereella julkaistiin muun muassa Jeffrey Stonen ja Kaj Hellmanin kirja Agathon Fabergénistä ja siellä oli myynnissä Erkki Toivakan klassisen Suomen kokoelmasta

Yksi hauska erikoisuus näyttelyssä oli filateliset kirpputorit, tässä Tullintorin tilaisuus, jonka junaili Mika Niinen.

Kuva Postimuseon lapsille tekemästä Merkillisestä seikkailusta.

Näyttely ei olisi onnistunut ilman vahvaa talkoolaisten panosta, kuvassa muutamia talkoolaisia talkoolaisten illanvietossa jäähallilla.

julkaistu kirja.

Näyttelyn yhteydessä kokoontuivat myös lukuisat kansainväliset alan toimijat aloittaen Kansainvälisen Filatelistiliiton (FIP) hallituksesta ja Euroopan liiton (FEPA) kongressista, Suomen Filatelistiliiton liittokokoukseen, aitouttajien, tuomareiden ja eri

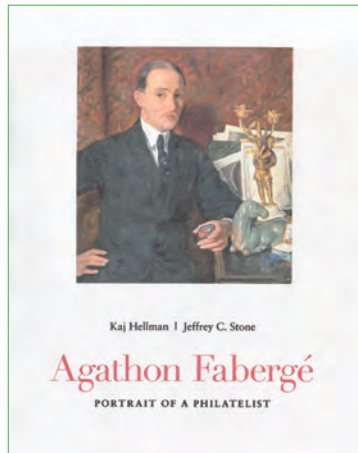

Näyttelyn suuren palkinnon, mestariluokan Grand Prix Finlandia 2017 -palkinnon voitti Sveitsin Jean Voruz'in kokoelma 'Geneva Postal Services 1839–1862'.

keräilijäryhmien kokouksiin. Näyttelyn huutokaupan järjesti Suomen Filateliapalvelu, joka oli koko näyttelyn pääsponsori.

Tavastforum-kerhojen jäsenillä oli näyttelyssä yhteensä 13 kokoelmaa. Niiden hyvät tulokset nähdään ohessa. Kaiken kaikkiaan näyttely oli verrat-
ten korkeatasoinen, ainakin mitä tulee runsaaseen kulta- ja suurten kultamitalien määrään. LP

Näyttelyssä ilmestyi myös kirjoja, kuten oheinen Jeffrey Stonen ja Kaj Hellmanin koostama kirja *Agathon Fabergé*. Kirja voitti näyttelyssä suuren kultamitalin.

Seppo Talvio palkittiin Pohjois-Atlantin postikokoelmastaan kultamitalilla.

Finlandia 2017 Tavastforum-palkitut

Finlandia 2017 -näyttelyn suuret palkinnot voittivat

Grand Prix Finlandia 2017:n voitti sveitsiläinen Jean Voruz kokoelmallaan 'Geneva Postal Services 1839–1862',

Grand Prix Nationalin sai Erkki Toivakan kokoelma 'Finland 1856–1875' ja

Grand Prix Internationalin englantilaisen Joseph Hackmeyn kokoelma 'Classic Romania'.

Tavastforum-osallistujien palkinnot Kutsuttujen luokka

Marcus Olli 'Tampere local post 1866–1881'

Kari Salonen 'Postmasters' Pen-and-Ink Cancellations on Issues 1856 and 1860 in Tampere'

Perinteinen filatelia

Markku Koivuniemi 'THE 1901 AND 1911 EAGLE ISSUES OF FINLAND', 93 pistettä, kulta ja kunnia-palkinto materiaalista

Marcus Olli 'Helsinki Citypost 1866–1891', 91 pistettä, kulta

Esa Aaltonen 'Finland Oval and Serpentine Rouletted Stamp Issues', 88 pistettä, suuri vermeil

Kari Tapola 'Finland Model 1954', 85 pistettä, suuri vermeil

Kari Lindholm 'Finnish Perfins', 80 pistettä, vermeil

Osa Tavastforum-menestyjistä Finlandia 2017:ssä, vasemmalta Reijo Tanner, Kari Tapola, Reijo Myller, Markku Koivuniemi, Kari Lindholm, Esa Aaltonen ja Seppo Salonen.

Postihistoria

Seppo Talvio, 'North Atlantic Mail Rates until UPU', 92 pistettä, kulta

Reijo Tanner (nimimerkki "RAT") 'Russian WWI Censoring in Grand Duchy of Finland 1914–1918, 77 pistettä, suuri hopea

Avoin luokka

Heikki Virtanen Finland 'The Presidents of Finland', 86 pistettä, suuri vermeil

Seppo Salonen Finland 'Janakkala – my home region', 75 pistettä

Postikorttiluokka

Kari Salonen, 'The Battle for Tampere 1918', 83 pistettä, vermeil

Reijo Myller, 'Riihimäki – Evolving from Station Village to Town', 78 pistettä suuri hopea.

Heikki Virtanen sai presidentti-kokoelmallaan suuren vermeilin ja Marcus Olli kullan Helsingin kaupunginpostillaan. Kari Salosen postikorttikokoelma Tampereesta vuonna 1918 palkittiin vermeillä, kuvassa Kari on ohjelmalavalla.

Mauno Koiviston muistoksi postimerkki

Posti kunnioittaa presidentti Mauno Koiviston muistoa julkaisemalla surumerkin 9.6.2017. Postimerkissä on kuvituksena Koiviston kuva ja Suomen Valkoisen Ruusun ritarikunnan suurristi ketjuineen. Lisäksi merkissä on Koiviston nimikirjoitus ja synnyin- ja kuolinvuosi. Arkissa on kymmenen kotimaan ikimerkkiä.

Surumerkin on suunnitellut Timo Berry. Merkissä käytetyt valokuvat on ottanut Kari Santala.

Postimerkki saa seurakseen ensipäivänkuoren ja -leiman. Kuoressa on presidentti Koiviston vaakuna, jonka yläpuolella teksti ”in memoriam” ja ”valtakunnan parhaaksi”. Vaakunan alapuolella on Koiviston synnyin- ja kuolinpäivä, nimikirjoitus ja teksti ”presidentti – presidenten”.

Postimerkkiarkit ovat tilattavissa Postin verkkokaupassa. Ensipäivän-tapahtumaa vietetään Helsingin pääpostissa 9.6. kello 12–15.

Karhuperhe postimerkissä

Ylen Pikku Kakkonen, Postimuseo

ja Posti järjestivät alkuvuodesta Suomen luonto -aiheisen piirustuskilpailun lapsille. Satojen töiden joukosta esiraati seuloi kymmenen kuvitusta yleisöäänestykseen. Kilpailun voitti 5-vuotias Hertta Rantanen Vesilahdelta. Postimerkkiin valittiin värikäs Karhuperhe-kuva, jossa eläimet poseeraavat kukkien kera ja purppuralla taivaalla lentää sininen lintu. Merkki julkaistiin Euroopan suurimmassa postimerkinäyttelyssä Tampereella.

Karhuperhe-postimerkki on kotimaan ikimerkki kymmenen kappaleen arkilla. Kyseessä on valtakunnallinen Omakuvapostimerkki, jonka hinta on 1,60 euroa kappale.

Hämeenlinna postimerkkiin

Posti julkaisee 6.9.2017 kolme kaupunkipuistoja kuvaavaa postimerkkiä. Yksi niistä kuvaa Hämeenlinnan kaupunkipuistoa, kuten kuvasta nähdään. Muut merkit kuvaavat Porvoota ja Turkuja. Merkit on suunnitellut Timo Mänttari.

Reijo Myller vuoden filatelisti Hämeenlinnassa

Hämeenlinnan Postimerkkikerhon vuoden 2017 filatelistiksi on valittu Reijo Myller Riihimäeltä. Puheenjohtaja Timo Lilja ojensi Reiskalle asiaan liittyvän kiertopalkinnon.

Kustaa Kiipula Leppäkoskelta

Kirjeen, ohessa, vastaanottaja kauppaneuvos Paul Chmelewski syntyi 1848 Ahvenanmaalla lähellä Kastelholman ja Bomarsundin linnoituksia. Hänen isänsä Josef C. oli komennettu ohjaamaan linnoitusten rakennustöitä.

Paul Chmelewski oli maamme tiiliteollisuuden johtavia teollisuusmiehiä. Työura alkoi Kytäjän kartanon viinapolttimon kirjanpitäjänä. Liikemiesvaistot toivat hänet 1870-luvulla Janakkalaan. Hän vuokrasi Leppäkosken kartanon mailla toimivan tiilitehtaan. Aikakautensa suuriin tehtaisiin kuulunut Leppäkosken tiilitehdas olikin hyvä kohde ja sijaitsi sopivasti Helsingin ja Hämeenlinnan välisen rautatien varressa.

Toiminta laajeni seuraavaksi Hausjärvelle, jossa hänen omitukseensa tuli Ryttylän tiilitehdas. Seuraava kohde oli Jokelassa oleva tiilitehdas, jonka osakkaaksi ja lopulta omistajaksi päädyttiin. Ilmeisesti rakentamisen lisääntyminen Helsingin suunnassa johti siihen, että tuli tarve tuoda tiilenteko lähemmäksi kulutusta. Uusi tehdas rakennettiin Espoon Kallvikiin ja Ryttylän tiilitehdas myytiin pois 1890 tienoilla.

Liiketoiminnan varjopuolet alkoivat kuitenkin tulla vuosituhannen vaihteessa myös menestyvän liikemiehen kohtaloksi. Muutama epäonnistunut rakennushanke ja epäluotettavat yhteistyökumppanit olivat syy siihen, että seurauksena vuonna 1901 oli vararikko. Kun lisäksi kauppaneuvos sairastui samaan aikaan, oli edessä seuraavana kesänä mittavan omaisuuden pakkohuutokauppa.

Vielä kerran palasi kauppaneuvos Janakkalaan, sillä jälleen vuokrattiin Leppäkosken tiilitehdas, nyt vaimon, Anna Chmelewskin nimissä. Tiilitehtailu jatkui vuoteen 1911, kunnes halvauskohtaus lopetti lopullisesti tarmokkaan miehen liiketoimet. Paul Chmelewski kuoli 3.8.1915 Espoossa

Kirje Leppäkoskelta Helsinkiin 27.2.1915 20 pennin merkillä, Matti Parkkosen kokoelmasta.

Kustaa Kiipula.

Kallvikin kodissaan. Oheinen Kustaa Kiipulan kirjoittama kirje oli saapunut kauppaneuvokselle puolisen vuotta aikaisemmin.

Kustaa Kiipula 1847–1918

Kustaa Kiipula (Hakola) syntyi Hatulassa vuonna 1847. Hän tuli Janakkalaan Kiipulan tilalle 1868 ja avioitui 21-vuotiaan Miina Kiipulan kanssa. Kiipulan tila oli ollut Miina Kiipulan suvun hallussa jo 1500-luvulta. Kus-

taasta tuli Janakkalan kunnalliselämän huomatuin mies, kunnallisneuvos. Vuonna 1885 Kustaa Kiipula valittiin talonpoikaissäädyn edustajaksi valtiopäiville. Valtiopäivämiehenä hän oli vuosina 1885 – 1900.

Miina ja Kustaa Kiipula saivat kolme lasta, yhden tyttären ja kaksi poikaa. Pojat, Gustaf (2 vuotta) ja Lauri (9 vuotta) kuolivat varhain jo lapsina. Tytär Alma eli 38-vuotiaaksi ja kuoli keuhkotuberkuloosiin vuonna 1907. Kiipulat menettivät viimeisen perillisensä. Kustaa Kiipula kuoli vuonna 1918. Miina Kiipula julkaisi 1919 yhdessä laaditun testamentin ja siinä määrättiin Kiipulan tila Janakkalan kunnalle tuberkuloosiparantolaksi ja lastenkodiksi.

Miina Kiipula kuoli 1936 ja testamentin mukainen säädös tuli ajankohdattaiseksi. Sen toteuttaminen oli kuitenkin Janakkalan kunnalle ongelmallinen, sillä kunnalla oli jo tuberkuloottisten hoitoon varattuna hoitopaikkoja Ahveniston parantolassa. Kunnalla oli myös kaksi lastenkotia, joista toinen oli tyhjiään.

Kultatähkä

Jo vuonna 1907 oli perustettu kaksi järjestöä tuberkuloosin vastustamiseen ja tuberkuloosipotilaiden kuntoutukseen. Mukaan tuli myöhemmin Kultatähkä ry., joka julkaisi vuonna 1930 Martta Wendelinin kuvittamana postikorttisarjan. Ehiökortit oli painettu Kultatähkäkeräyksen suoje-
lijän, presidentti Pehr Svinhufvudin puolison Ellen Svinhufvudin sivuprofiilikuvalla. Tarkoituksena oli kerätä varoja muun muassa keuhkotautiparantoloista kotiin päässeiden toipilaiden hyväksi.

Kunnassa heräsi ajatus yhteistyöstä ja Kiipulan kytkemiseksi tärkeään toimintaan. Janakkalan kunta luovuttikin juuri ennen talvisotaa Kultatähkä-säätiölle Kiipulan tilan, säätiön tarkoituksen mukaiseen käyttöön.

Sotien jälkeen kuntoutustoimintaa kehitettiin ja Kiipulaan perustettiin toipilaskoti ja aloitettiin kuntoutustoiminta. Kultatähkän Kiipulasäätiö perustettiin vuonna 1945 ja vuonna 1974 nimi muutettiin Kiipulasäätiöksi.

Kiipula tunnetaan nykyisin amma-

tillisen erityisopetuksen, aikuiskoulutuksen ja kuntoutuksen osaamiskeskukseksi ja palvelujen tuottajaksi. Kiipulassa on päivittäin noin 1000 opiskelijaa ja kuntoutujaa.

Matti Parkkonen

Lähteet:

Wikipedia/Kansallisbiografia

Kiipulasäätiön historia: Helena Pienräihä 1988

Janakkalan historia: Veikko Kerkkonen 1976.

Postihallituksen kiertokirjeet nyt verkossa

Postimuseo on avannut kokoelmi-
aan yleisön ja tutkijoiden saatavil-
le. Postin kiertokirjeet ovat nyt Posti-
museon verkkosivulla kaikkien selat-
tavissa. Museo avasi myös avoimena
datana osan toimipaikkatietokantaa.

Postimuseo on digitoinut Posti-
hallituksen kiertokirjeet suomen- ja
ruotsinkielisinä 176 vuoden ajalta,
niin täydellisinä kun ne museon koko-
elmista löytyvät vuosilta 1813–1989.
Mukana ovat myös Postineuvoston ja
Väliaikaisen postihallituksen kierto-
kirjeet vuodelta 1918, salaiset kierto-
kirjeet sotien ajoilta ja kaikki saata-
villa olleet liitteet kiertokirjeisiin sekä
yleiset kirjelmät.

Kiertokirjeillä Postihallinto ohjeisti
postien toiminnan koko maassa. Niis-
tä löytyy yksityiskohtaisia ohjeita ja
sääntöjä koko postin toimintaketjua

varten. Kirjeissä on paljon esimerkiksi
postimaksutaulukoita, postinkuljetuk-
sen aikatauluja, postien perustamis- ja
lakkauttamistietoja, liitteissä on lisäk-
si jonkin verran esimerkiksi nimitys-
tietoja postin palveluksessa olleista
henkilöistä.

Kiertokirjeitä lähetettiin eri aikoina
eri määriä, vähimmillään niitä ilmes-
tyi vain yksi vuonna 1813, enimmil-
lään 349 vuonna 1942.

Kiertokirjeet löytyvät osoitteesta:
[https://www.postimuseo.fi/fi/kirjasto/
kiertokirjeet-ja-kirjelmat/kiertokirjeet](https://www.postimuseo.fi/fi/kirjasto/kiertokirjeet-ja-kirjelmat/kiertokirjeet)

Toimipaikkatietokanta

Postimuseo on julkaissut osan toi-
mipaikkatietokannastaan, jossa on
lähes kaikki Suomen, myös entisten
alueiden, postitoimipaikat perustami-

sestaan lähtien. Yleisölle on avattu
toimipaikan nimi, perustamisnimi,
postinumero, mahdollinen perusta-
mis- ja lakkauttamisajankohta sekä
toimipaikan hoitajat vuoteen 1916.

Alle sata vuotta vanhat henkilö-
tiedot rajautuivat pois aineistosta
tietosuojan vuoksi. Näin siis osa pos-
tikonttorin hoitajia jää ulkopuolelle,
mutta tiedot Postin varhaishistorian
postimestareista ovat saatavilla.

Tietoaineisto on xml-muotoinen
datapaketti, joka sijoitettiin Avoinda-
ta.fi -palveluun osoitteeseen [https://
www.avoindata.fi/data/fi/dataset/
suomen-postitoimipaikat](https://www.avoindata.fi/data/fi/dataset/suomen-postitoimipaikat). Postimu-
seon aineisto julkaistiin CC BY 4.0
lisenssillä, mikä tarkoittaa, että sitä
voi ladata ja hyödyntää kuka tahan-
sa, kunhan aineiston alkuperäislähde
mainitaan.

Pauli Ihamäki pakinoi

Filatelia, hieno harrasteemme houkuttelee enää harmaantuvia ukkoja. Heihin keräilykärpänen on purrut jo lapsena, jolloin postimerkkien keräily oli todella suosiossa. Joka tyyppi pani merkit talteen ehkä odottaen arvonnousua ja aikoja parempia, joita ei sitten ehkä tullutkaan. Ensipäiväkuoria kerättiin ja uutuusmerkit tilattiin. Vanhoja lukuun ottamatta, marka-arvoiset FD-kuoret ovat bulkkitavaraa. Harvinainen vanha aineisto on pitänyt arvonsa, mutta uudempi on sen menettänyt. Moni yrittää myydä varastonsa niin kauan kuin on ostajia. Tarjontaa on. Nyt olisi ostajan markkinat tavallisen aineiston osalta.

Kerhoihin eivät keräilijät aktiivisia ja sosiaalisia lukuun ottamatta tahdo liittyä. Eivät kai jaksakaan muodollisissa kokouksissa, joissa ei välttämättä kokoelma kartu. Netin äärellä voi päästä parempiin tuloksiin samassa ajassa.

Yhä useammassa kokouksessa vietetään hiljainen hetki tai muistetaan jotain jäsentä, joka on pyöreitä vuosia täyttänyt. Uusia jäseniä nuorista ikäluokista kerhoihin ei juuri saa. Joku jaksaa hetkeksi innostua, mutta jää kohta pois. Vuosien uurastus kokoelman kartuttamiseksi ei digiajan nuoria innosta. Harrastus lepää vanhenevan ukkoköörin harteilla. Näin se on meillä ja muuallakin maailmassa. Suomessa tilanne on ehkä vielä selkeämpi, koska keräilykulttuuri ja sivistys yleensä on perin nuorta.

Tavaroiden paneminen talteen eli passiivinen keräily lienee edelleen tavallista, mutta aktiivisen kokoelmatyön ja kerhotyön kynnys on korkea. Kerhojen jäsenmäärät tahtovat laskea ja aktiivisuus herpaantua. Onneksi on poikkeuksia ja vakavaa yritystä.

Postimerkkiliikket ovat harvenneet. Useimmat ovat muuttuneet huutokauppahuoneiksi. Kauppojen tarjonta on edistyneelle keräilijälle heikohko. Tarvikkeita saa. Sekin on hyvä. Kun vierailee Euroopan kau-

pungeissa, ei liikkeistä tahdo mitään todella kiinnostavaa enää löytyä. Lopettamisesta puhuvat ja nettiin siirtymisestä. Vanhojahan nuo kauppojen ukot enimmäkseen ovat. On sentään vielä poikkeuksia. Pariisin ja Prahan kaupoissa on vielä tarjontaa, mutta myyntitapahtumiin pitää matkat ajoittaa. Muutoin reissuista tahtoo tulla turistiretkiä.

Postimerkinnäyttelyt ovat oma aihepiirinsä. Säännöt muuttuvat alati. Huippukokoelman laatineet ryhtyvät tuomareiksi. He sitten vertaavat tahdomattaan toisten tekeleitä omiinsa. Kielikysymys on meillä hankala, jos kansainvälistä menestystä haikailee. On täysin turha puhua, että filatelio on halpa harrastus, jos mitaleita havittelee. Pitää olla rahaa, hankintakanavat ja mielellään isänperintöjä.

Lähtökohdat näyttelyfilatelian menestykseen ovat erilaiset. Joku montteeraa kokoelmansa uusiksi joka näyttelyyn. Se on aika kallista ja aikaa vievää, jos on tavallinen tuhertelija tietokoneen käytössä. Joskus tulee miettineeksi, että onko meidän huippufilatelisteillamme muuta elämää kuin tuo kokoelmien rakentelu. Jos on vaimo ihmettelemässä kotona sitä keräilijän järjestystä ja varojen käyttöä, on siinä arkipäivän ajankäyttö esillä. Jos pitää ukon pitää piha siistinä ja olla siipin seurana kuukausikappalla saarimökillä, ei sitä kokoelmia joka kuukausi uusita.

Nämä kerhojen ukkoköörin eivät kohta jaksakaan näyttelykehyksiä nostella. Ei myöskään tahdo löytää vapaaehtoisia vastuuseen. Kallistahan tuo puuha on myös. Kehysmaksut ja kauppiaspaikat eivät tahdo riittää kattamaan kustannuksia. Pääsymaksut eivät houkuta. Sääntöjen noudattaminen on vaativaa. Kohta tiukoille säännöille ei ole käyttöä, kun ei ole sellaisia näyttelyitä, joissa niitä tarvittaisiin. Stamp Forumin kaltaiset pikkukokoelmat, joita ei arvostella ja kerhonäyttelyt ovat kai lähitulevaisuutta. Katsojajays-

tävällisyys on otettava huomioon, jos kehyksien väliin yleisöä odotellaan.

Lehtemme sivut täyttyvät näyttelykertomuksista aivan liiaksi. Jos ei ole muuta kerrottavaa, ei ole kohta tilaajia eikä liitossa jäseniä. Liiton jäsenyys on ehto arvostelunäyttelyyn osallistumiseen. Se on toki loogista. Kerhoissa patistetaan maksamaan liiton jäsenmaksu. Harveneva joukko sen valitettavasti tekee. Löytyisikö liiton hallitukseen ja toimielimiin muitakin kuin huipulla olevia näyttelyfilatelisteja? Se lienee vaikeaa, koska sinne ei vapaaehtoisia ole jonoksi saakka.

Pauli Ihamäki

Vähikkälä – jatkoa Janakkalan postipysäkkileimoille

Apo Kortteen ansiokas selvitys Janakkalan postipysäkkileimoista Tavastforumissa 1 2017 saa hieman täydennystä näistä Vähikkälän kyläkirjasta poimituista tiedoista. Vähikkälää alkuperäisessä kirjoituksessa ei mainita. Se oli viimeinen Janakkalaan perustetuista postipysäkkeistä.

Vuoteen 1919 pääposti oli Riihimäellä, joten vähikkäläläisten osoitteena oli: Riihimäki, Vähikkälä. Seuraava postiosoite oli Launonen, Vähikkälä. Postikonttori sijaitsi Launosten rautatieasemarakennuksessa Lopen pitäjän puolella. Launonen oli Riihimäen-Lopen rautatien pääasema. Ennen sotia postikonttorin hoitaja oli rouva Salminen, Launosten asemapäällikön Lauri Salmisen vaimo. Seuraava postin hoitaja oli Liisa Tähtinen.

Legendaarinen ”Posti-Alma”, Alma Lyidia Kivinen (1900–1983) vei läheteven postin aamulla Launosiin ja jakoi iltapäivällä paluumatkalla saapuvan postin 47 vuotta kuutena päivänä viikossa, kesäkelillä polkupyörällä ja talvella potkukelkalla. Alma kirjoitti 50-vuotispäiväkseen pitkän runon ”Laulu postilinjasta no 459”, jossa luetellaan suuri osa postilaatikoista ja taloista, ja mitä milläkin reitin kohdalla yleensä on syytä odottaa.

Almaa seurasi postinkantajana syksystä 1967 lähtien Helga Kuisma, joka hänkin teki mittavan 28 vuoden urakan postinkannon parissa. Päivittäinen pyörälenkki oli 30 kilometriä ja työaika postin lajitteluineen 7 tuntia 45 minuuttia. Kerttu Nieminen kantoi postia vuodesta 1959 alkaen yli 30 vuotta Piilonkulmalla, kylän itäpuolella.

1.1.1967 avattiin Vähikkälän oma posti ensin nimellä Valajärvi, koska jossain Itä-Suomessa oli jo Vähikkälä. Ensimmäinen konttorinhoitaja oli Liisa Aho. Posti toimi Ahon kotona, Törmin talossa, Lystilässä Tervakosken tienhaarassa. Myöhemmin posti siirtyi läheiseen Anttilan taloon ja

Vähikkälä-kyläleima ilman päivämäärää.

Alma Kivinen (1900–1983), kantoi postia Vähikkälästä ja Vähikkälään 47 vuotta. Valokuva: Urho Hietanen / Lähde: Kerttu Hietanen 'Vähikkälän kyläkirja', 2009.

vuoden 1971 lopulla Osuuskaupan jatkeeksi rakennettuun toimisto- ja varastorakennukseen.

Valajärvi-nimi vaihtui 1969 Vähikkäläksi. Vuoden 1970 lopulla otettiin käyttöön postinumero, 12450

Vähikkälä. Ahon jälkeen postia hoiti Ritva Niemi, sijaisena Hilka Heino. Vähikkälän oma postitoimisto lopetettiin 1.10.1990 ja Helga Kuisma siirtyi kantamaan postia Vähikkälään Tervakoskelta.

Kenttäpostia sota-aikana 1943 Lopen Launosten kautta Vähikkälään. Kirjeen mukaan kirjoittaja Pentti Mäkelä ei saanut yöllä untta korsussa, koska siellä oli niin paljon luteita.

Tervakoskelta varsinainen posti lopetettiin lokakuussa 2000 ja jäljellä on asiamiesposti Tervakosken kemikaliossa, joka toimii siellä tiettävästi edelleen, ainakin vielä tätä kirjoitettaessa.

Vähikkälässä toimii nykyään kesäteatteri, ja siellä sijaitsee myös Janakkalan tietokonemuseo, joka on auki kesäsunnuntaisin, ja jota voi suositella lämpimästi ihan alkuaikojen tieto-

Riihimäen-Lopen rautatie.

koneista kiinnostuneille <http://www.tietotila.com/museo/>

On selvää, että etsin VALAJÄRVI-postipysäkkileimaa, jos sellainen satuisi kävelemään vastaan!

Postitoimistotiedot olen saanut kirjasta 'Vähikkälän kyläkirja – elämää Vähikkälässä', Helena Hajanti, 2009.

Seppo Salonen

Riihimäki sata vuotta sitten ja nyt

Timo Salminen, Riihimäen Postimerkkikerhon jäsen järjestää 6.9.–20.12.2017 Riihimäen kaupunginmuseossa kuvanäyttelyn Riihimäki 100 vuotta sitten ja nyt.

Näyttelyn taustasta Timo Salmi-nen kertoo: rautatiepaikkakuntana Riihimäestä tuli melko varhain postikortinjakaisijoiden mielenkiinnon kohde. 1910-luvun loppuun mennessä erilaisia kortteja oli ilmestynyt jo toista sataa. Kuva-aiheet käsittävät lähes koko senaikaisten asemakylän. On junamatkustajille tuttuja aseman näkymiä, kylän keskustaa ja asutusta vähän sivummalta, kuten Koivistonmäestä, mutta myös nykynäkökulmasta yllättävämpiä valintoja, kuten teollisuuslaitosnäkymiä sahalta. Asemakylä kasvoi nopeasti, ja siksi uusia kortinaiheita syntyi säännöllisesti.

Ensimmäiset Riihimäki-kortit

ovat ulkomaisten kustantajien julkaisemia. Kotimaisista kustantajista tärkeimmät ennen 1920-lukua olivat riihimäkeläiset Juho Toiviaisen kirja- ja paperikauppa, W. E. Björkbomin kirjakauppa ja Rautatiekirjakauppa. Myös esimerkiksi Suomalainen kirjakauppa julkaisi Riihimäki-aiheisia postikortteja. Varsin yleistä oli, että useat eri kustantajat julkaisivat kortteja samoista näkymistä. Kirjakauppias Toiviaisen oman talon lähiympäristö nykyisten Hämeenkadun, Koulukadun ja Käräjäkadun kulmalla näyttää kyllä pysyneen hänen kuvausreviirinään, jonne toiset eivät tulleet.

Seuraavan nopean muutoksen aika Riihimäen katukuvassa koitti 1950–1970-luvuilla. Vuosisadan alussa rakennetun asemakylän vuoro oli väistyä modernin kauppalan ja kaupungin tieltä. Siksi 1900-luvun alun

maisemista on nykyään vain vähän jäljellä. Useimpien sadan vuoden takaisen postikorttinäkymien paikallistaminen nykyiseen katukuvaan ei siksi ole äkkinäiselle katsojalle kovin helppoa. Parhaiten Riihimäen alkuaikojen ilme säästyi siellä, mihin kaupungin kaavoitusvalta ei ulottunut, siis rautateiden, lasitehtaan ja varuskunnan alueilla.

Keväällä 2016 mielessäni kypsyi ajatus systemaattisesta 1900-luvun kahden ensimmäisen vuosikymmenen korttien maisemien valokuvaamisesta nykytilassaan. Lähtökohtana olivat oman kokoelmani vanhat Riihimäki-kortit. Riihimäki-korttikeräilyni on jatkunut vaihtelevalla aktiivisuudella parisenkymmentä vuotta, ja tuloksena on jo kohtuullinen kokoelma, vaikka puutteitakin on edelleen runsaasti.

Keräilyni lähtökohta on koko ajan

Kaksi matkustajajunaa Riihimäen asemalla 1900-luvun alussa. "Täällä asemalla monena iltahetkenä ollaan käyskentelemässä – täytyyhän jossakin olla ..." kirjoittaa Siiri kesäkuussa 1911. Nyt tuon asemarakennuksen paikalla on raiteet. Uusi asema valmistui 1935. Kortin on julkaissut Knackstedt & Näther Hampurissa ja se on lähetetty Riihimäeltä Ouluun 1911.

Nykyinen Hämeenkatu pohjoiseen. Vasemmalla näkyy rukoushuone ja oikealla ns. Pehtoorin talo. Rukoushuone purettiin 1970-luvulla ja Pehtoorin talo 1980-luvun puolivälissä. Kortin on julkaissut J. Toiviaisen Kirja- & Paperikauppa Riihimäellä ja se on kulkematon.

ollut ensisijaisesti paikallishistoriallinen ja vähemmän filatelinen. Tartuin siis toimeen, ja toteutin suunnitelmani kesän 2016 aikana. Täydensin kuvasarjaa talvella 2016–2017 ottamalla talvikuvat niistä maisemista, jotka myös vanhoissa korteissa olivat talvikuvia. Kaikkia kuvia ei enää voinut ottaa ainakaan täsmälleen samasta paikasta. Paikoitellen sen estivät rakennukset, mutta osa vanhoista

kuvista oli kuvattu esimerkiksi rautatiealueella seisten, eikä sinne ole nykyisin menemistä.

Mainitsin sattumalta kuvausprojektistani Riihimäen kaupunginmuuseossa viime syksynä. Museolaiset innostuivat silloin kyselemään, voisiko kuvapareista tehdä pienen näyttelyn museon sisääntuloaulaan. Näin myös sovittiin. Esille tulee joitakin kymmeniä vanhojen postikorttien

Riihimäki-kuvia suurennettuina sekä samoista maisemista ottamani uudet kuvat, osa seinille ja loput pyörimään sarjana tietokoneen ruudulla. Alkuperäisiä kortteja ei ole esillä, mutta näyttelyyn skannatuista korteista kerrotaan ainakin kulkutiedot. Näyttely avataan 6.9.2017 ja se on avoinna 20. joulukuuta asti.

Timo Salminen

Jukka Mäkinen esitelmöi Riihimäen kerhoillassa

Finlandia 2017 -näyttelytoimikunnan puheenjohtaja Jukka Mäkinen vieraili Riihimäellä 21.3. ja esitelmöi kerhoillassamme fiskaalisen materiaalin keräilystä.

Fiskaaliseen filateliaan kuuluvat muun muassa veromerkit, maksumerkit ja säästömerkit, leimatut paperit. Veromerkit ovat valtion, alueen, kunnan tai jonkin muun viranomaisen julkaisemia merkkejä. Vanhimmat leimamerkit on julkaistu vuonna 1725 Saksassa. Ensimmäiset postimerkit julkaistiin vasta 1840.

Unkarin leimamerkkejä on sanottu maailman kauneimmiksi. Suomessa ensimmäiset leimamerkit ilmestyivät vuonna 1865 isoharkkoisina, niin kuin sen ajan postimerkitkin. Leimamerkkejä on julkaistu satoihin eri tarkoituksiin. Esimerkiksi Argentiinassa oli prostituoiduille pakollinen maksu terveystarkastuksesta, joka oli neljä kertaa vuodessa ja joka kerta kiinni-

tettiin merkki terveystarkastuskirjaan.

Esitelmä oli todella mielenkiintoinen ja Mäkisellä oli myös mukanaan eri maiden julkaisemia leimamerkkiluetteloita, joita selailtiin esitelmän lopuksi.

Lisäksi saimme kuulla tilannekatsauksen tulevasta kevään FINLANDIA 2017 -näyttelystä. Se eteni hyvää vauhtia, mutta talkooväkeä tarvittiin vielä eri kohteisiin ja toimipisteisiin vaikka pienemmäksikin aikaa. RM.

Forssan pääsiäislauantain keräilytapahtuma 2017

Forssassa 27:tta kertaa vietetty pääsiäislauantain keräilytapahtumaa keräsi jälleen alan harrastajia ja satunnaisia kulkijoita tapahtumapaikan täyteen. Väkeä oli ennen ”virallista” aukaisua jo runsaasti myyntipöytien ympärillä ja heitä riitti aina sulkemiseen saakka. Viimeiset lähtivät kun sali oli melkein tyhjenetty.

Forssan kerholla ei ollut omia myyntilaatikoita mukana, vaan huutokaupan numero seitsemän näyttö oli järjestetty sivuhuoneeseen. Samaa tilaa käytettiin myös arviointipisteenä. Tämä järjestely antoi lisätulaa ulkopuolisille kauppiaille, joita oli buukattu tupa täyteen – ja vähän ylikin.

Myyntipöytien takaa kuului pelkkää hyvää kerrottavaa jokaiselta myyjältä. Kauppaa tehtiin mukavasti ja osa tavaroista pääsi loppumaan jo alkumetreillä.

Länsinaapurista oli paikalla Rolf Lek ja NOVA:n Göran Heitzt, joiden myyntipöytien ääressä vihonviimeiset ostajat notkuivat kello 15 jälkeenkin. Viron puolelta oli yksi kauppiaa, joka hänkin oli hyvin tyytyväinen, vaikkei

Avas on melkein tapahtunut, ja väki on rynnännyt ostoksille!

ollut itse oikein löytänyt ostettavaa.

Yleisömäärään vaikuttavista tekijöistä suurin taisi olla siltatyömaan valmistuminen. Tämä antoi jälleen ohikulkumahdollisuuden ja se näkyi satunnaisten kävijöiden määrässä. Ravitsemuspuoli oli tavan mukaan hoidettu tyylikkäästi. Vuorot oli jaettu puoliksi, täten ei kukaan joutunut päivystämään koko tapahtuman aikaa. Myös antimet tekivät hyvin kaupan-

sa, vaivannäkö kannattaa.

Arvioinneista ja näytöstä vielä hivenen. Enemmänkin olisi mahtunut, mutta seuraavaan huutokauppaan saatiin muutamia hyvinkin mielenkiintoisia kohteita.

Syksyn tapahtumaan saatiin varmistus lähes kaikilta kauppialta, joten silloin tavataan uudelleen.

Jukka Kivistö

Lahtelaiset vierailivat

Lahtelaiset olivat vieraina 28.3. 21 hengen voimin. Kerhoillassa muun muassa Jouni Hynynen kertoi MM-kisojen tilanteista Lahden kerhon näkökulmasta.

Alla kuvia pöytien päästä ja vieressä Lahden kerhon puheenjohtaja Jouni Hynynen.

Werner Holmbergin näyttely Hämeenlinnassa

Hämeenlinnan Taidemuseo esittelee Suomen itsenäisyyden juhluvuoden päänäyttelynsä 3.6.–10.9.2017 Werner Holmbergin (1830–1860) taidetta. Odotettu juhlanäyttely kokoaa yhteen maisemamaalauksen mestarina tunnetun taiteilijan keskeisiä aihepiirejä ja teoksia.

Tulevia tapahtumia

Kesäkuu 2017

FORSSA: Kesäkokous to 1.6. Kansalaisopiston mökki, Opistontie 4, Tammela.

IITTALA: Suvikortin päivä la 10.06. Monitoimihalli, Lasimäki.

Heinäkuu 2017

RIIHIMÄKI: Kerhon kesäkokous lauantaina 29.7. alkaen klo 14 poliisien mökillä Kesijärven rannalla, opasteet Vähikälän tieltä kummaltakin suunnalta Hietalahden tielle ja perillä parkkiin. Väsyneille yöpymismahdollisuus sunnuntaille. Tervetuloa!

Elokuu 2017

HÄMEENLINNA: Kesäkokous to 10.8. Syöksynsuun leirikeskus klo 18.

HYVINKÄÄ: Rautatietapahtuma 13.8.

JANAKKALA: Kesäkokous ke 16.8. kello 12–21 Mallinkaisten leirikeskus. Ohjelmassa saunomisen lisäksi arpajaiset, huutokauppa, makkaranpaistoa ja muuta vapaata seurustelua, saunaan pääsee noin kello 15 alkaen.

Syyskuu 2017

HÄMEENLINNA: Postikorttiparatiisi la 9.9. Verkatehdas.

HÄMEENLINNA: Hämeenlinnan Postimerkkikerho ry:n 80-vuotisjuhla 15.9. Raatihuoneella.

HÄMEENLINNA: Hämeenlinnan Postimerkkikerhon 80-vuotiskerhonäyttely 15.–16.9. Raatihuoneella.

Lokaokuu 2017

RIIHIMÄKI: Syksyn keräilytapahtuma Riihimäen Kerhotalolla su 1.10, Torikatu 3 klo 10–15, Tervetuloa!

VALKEAKOSKI: Valkeakosken Filatelitit ry:n 70-vuotisnäyttely 7.–8.10. Myllysaaren museossa.

JÄRVENPÄÄ: Harjula-keräilytapahtuma Järvenpäässä su 8.10, klo 10–15, Harjulan koulu, os. Verkkotie 12.

HÄMEENLINNA/LAHTI: retki Lahden kerhon vieraaksi ma 16.10.

Marraskuu 2017

FORSSA: Syksyn vaihtopäivä, Pyhäinpäivä 4.11, Järjestöjentalo, Kuhalankatu 17.

TANSKA Vejle: NORDIA 2017 -näyttely 27.–29.10.

Keräilytapahtuma Riihimäellä 12.3.2017

Riihimäen keräilytapahtuma sujui entiseen tapaan kohtalaisen hyvin, myyjiäkin saatiin samalle päivälle sattuneista päällekkäisistä tapahtumista huolimatta sali täyteen. Hämeenlinnan antiikkimessut verotti jonkun myyjän ja muutama peruutus tuli. Uusina myyjinä paikalla oli Saarinen Lahdesta ja Vestman Hyvinkäältä.

Mitään tungosta ei päivän aikana ollut, ostavia asiakkaita kävi tasaiseen tahtiin tunnin jälkeen puolen päivän. Kävijöitä oli Tamperetta myöten Etelä-Suomesta vähän joka suunnalta, paikallista väkeä ja lähikerhoista porukkaa ei vaan saa millään ilveellä liikkeelle. Yksi syy mikä verottaa myyjiä ja kävijöitä on kerhotalon raput toiseen kerrokseen, ne on vanhemmalle väelle ja huonokuntoisille liian rankat nousta. Kerhon pöydän

myynti oli kaikesta huolimatta hyvä eikä kauppiailakaan ollut pahemmin valittamista.

Etelä-Suomen parhaan kahvion antimista huolehti Kari Lindholm apunaan Seppo Karuvaara.

Seuraavan kerran tapaamme Keräilytapahtumassa Riihimäellä sunnuntaina 1.10.2017. Kaikki liikkeelle silloin sankoin joukoin HOPI, HOPI! RM.

Posti Green

Tapahtumat

13. - 14.05.2017

Pienoisjunatreffit

10.06.2017

Museon kesäkauden avajaiset

30.07.2017

Hyvinkää-päivä

20.05. ja 11.11.2017

Hyvinkää 100 -esitelmät

08.07.2017

Vanhojen ajoneuvojen päivä

13.08.2017

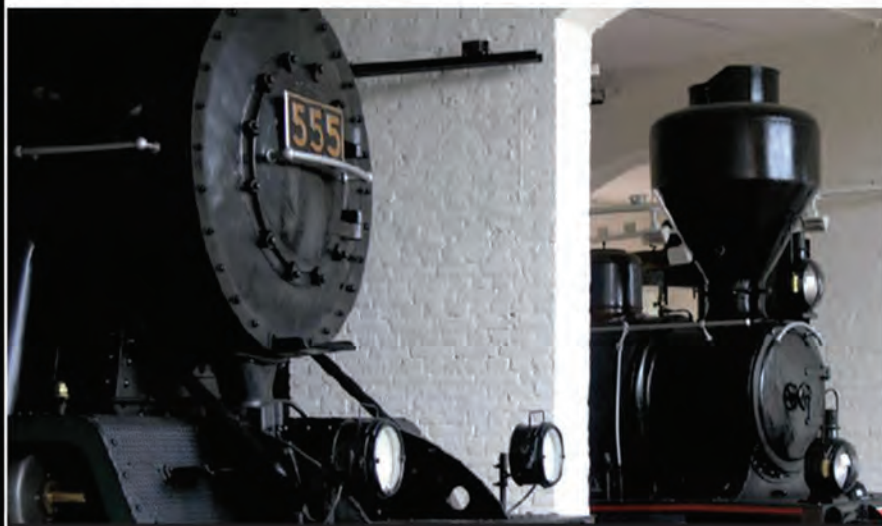
Rautiemuseopäivä

25.05.2017

Yhden päivän juttu

22.07.2017

Leenan päivä

www.rautatiemuseo.fi

**SUOMEN
RAUTATIE
MUSEO**

Hyvinkäänkatu 9, 05800 Hyvinkää